ΣτΕ 2463/2023 [Μη νόμιμη ακύρωση από το ΥΠΕΝ ΑΕΠΟ κοινή για περισσότερα έργα παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας]

Περίληψη

- Η περιβαλλοντικώς αδειοδοτούσα αρχή, αρμόδια για την έγκριση ή μη του ούτω διαμορφωθέντος από τον ενδιαφερόμενο ιδιώτη αιτήματος, δεν δικαιούται, καταρχήν, να απορρίψει το αίτημα περιβαλλοντικής αδειοδότησης ελέγχοντας τα παραγωγικά αίτια της βούλησης του ιδιώτη (φορολογικά, δανειακά ή άλλα), με βάση τα οποία αυτό διαμορφώθηκε κατά τον τρόπο που επέλεξε ο ενδιαφερόμενος, παρά μόνο σε περιπτώσεις, κατά τις οποίες το ίδιο το αίτημα αποσκοπεί σε καταστρατήγηση της περιβαλλοντικής νομοθεσίας. Τέτοια περίπτωση συντρέχει προκειμένου περί ενιαίων, από τη φύση τους, έργων ή απολύτως όμοιων δραστηριοτήτων, ασκουμένων από τον ίδιο ακριβώς οικονομικό φορέα κατά τον ίδιο χρόνο σε ενιαία ή όμορα ακίνητα με τα ίδια χαρακτηριστικά, τα οποία αποτελούν αντικείμενο μερικότερων αιτημάτων περιβαλλοντικής αδειοδότησης προκειμένου να υπαχθούν σε διαφορετική κατηγορία περιβαλλοντικής αδειοδότησης βάσει της ως άνω νομοθεσίας. Και στις περιπτώσεις, πάντως, αυτές πρέπει να αποδεικνύεται ότι η υποβολή ξεχωριστών αιτημάτων υπαγορεύεται αποκλειστικώς από πρόθεση καταστρατήγησης της περιβαλλοντικής νομοθεσίας, χωρίς να αρκεί σχετικώς μόνη η πιθανολόγηση, σε διαφορετική δε περίπτωση η Διοίκηση οφείλει να εξετάσει περαιτέρω τα υποβληθέντα αιτήματα κατ’ ουσίαν. Είναι δε διάφορο το ζήτημα ότι, οσάκις, κατά την κρίση της Διοικήσεως, αυτό είναι επιβεβλημένο, μπορεί να εκτιμώνται ενιαίως οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις ομοειδών πλησιοχώρων έργων, ανεξάρτητα από την τυχόν αυτοτέλεια του φορέα τους.

Με την ήδη προσβαλλόμενη απόφαση ο Υπουργός Περιβάλλοντος και Ενέργειας έκανε δεκτή προσφυγή του Δήμου Ζίτσας και ακύρωσε τις επίδικες ΑΕΠΟ για τον λόγο ότι συνέτρεχαν εν προκειμένω οι προϋποθέσεις της μη επιτρεπτής κατάτμησης του έργου σε περισσότερα επιμέρους, στο μέτρο που η κατάτμηση αυτή οδηγεί σε παράκαμψη της πιο σύνθετης διαδικασίας περιβαλλοντικής αδειοδότησης, η οποία επιτρέπει τη συνθετική εξέταση και συνολική εκτίμηση των σωρευτικών συνεπειών -και επιπτώσεων του όλου ενιαίου έργου, υπονομεύοντας συνεπώς την επαρκή προστασία του φυσικού περιβάλλοντος, βάσει της γενικής αρχής της προφύλαξης.

Τα επίμαχα έργα, είτε αδειοδοτούνταν ως ενιαίο έργο είτε χωριστά, όπως και έγινε, θα εντάσσονταν στην ίδια κατηγορία περιβαλλοντικής αδειοδότησης (Α2) και ότι, όπως προκύπτει από τη ΜΠΕ του ενός έργου του Αγροκτήματος έγινε όχι απλώς σωρευτική αλλά κοινή και συνολική εκτίμηση των περιβαλλοντικών τους επιπτώσεων, η κρίση της προσβαλλόμενης απόφασης ότι συντρέχουν εν προκειμένω οι

προϋποθέσεις της μη επιτρεπτής κατάτμησης του έργου σε περισσότερα επιμέρους, προκειμένου να παρακαμφθεί η πιο σύνθετη διαδικασία περιβαλλοντικής αδειοδότησης, η οποία θα επέτρεπε τη συνθετική εξέταση και συνολική εκτίμηση των σωρευτικών συνεπειών και επιπτώσεων του όλου ενιαίου έργου, δεν παρίσταται νομίμως και επαρκώς αιτιολογημένη. Για τον λόγο αυτόν, που βασίμως προβάλλεται, πρέπει να γίνει δεκτή η αίτηση ακυρώσεως, παρέλκει δε ως αλυσιτελής η εξέταση των λοιπών λόγων ακυρώσεως.

Πρόεδρος: *Μ. Γκορτζολίδου*
Εισηγητής: *Χρ. Ντουχάνης*